

ПЕРЕГОВОРИ СТОРІН ЯК ОДИН ІЗ АЛЬТЕРНАТИВНИХ МЕТОДІВ ПОЗАСУДОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ СПОРІВ

У сучасній юридичній практиці, поряд із судовим вирішенням спорів, набуває активного поширення альтернативні методи врегулювання конфліктів. Одним із таких методів є переговори сторін.

Переговори передбачають досягнення згоди між сторонами спору шляхом діалогу. На відміну від медіації та вирішення спору за участю судді, цей метод не передбачає наявності посередника.

Узагальнюючи доктрину та норми законодавства, О. Кармаза доходить висновку про те, що переговори (negotiation) належать до альтернативних процедур вирішення спору, в яких безпосередньо сторонами спірних правовідносин (чи їх представниками) без участі будь-яких посередників досягається згода щодо спірних правовідносин. Під час ведення переговорів розбіжності між сторонами вирішуються на їхній власний розсуд без залучення третіх осіб[1].

Ефективність цього способу насамперед зумовлена тим, що результатом має стати рішення, яке задовольнить потреби обох сторін, а також економія часу та коштів на оплату послуг посередника.

Однак, значним мінусом даного способу вирішення спорів є низький рівень правової обізнаності населення щодо питання, яке ними вирішується, і в кінцевому результаті сторони приймають рішення, яке суперечить нормам законодавства, або не може бути виконаним в силу невідповідності юридичній практиці.

Український центр медіації до мінусів цього способу ще відносить відсутність особи, яка керує процесом переговорів, тривалий час переговорного процесу (через неможливість належно організувати проведення процедури) та відсутність механізму контролю за реалізацією прийнятого рішення [2].

Беручи до уваги вищезгадані мінуси процедури переговорів не є поширеною в Україні. Насамперед, це пов'язано із відсутністю чіткого законодавчого закріплення цієї процедури.

На сьогодні немає нормативного акта, який безпосередньо регулює це питання, сам термін «переговори» згадується у деяких нормативних актах без розкриття його суті та змісту [1].

Для того, щоб популяризувати процедуру переговорів серед населення доцільно здійснити законодавче врегулювання цього питання, оскільки відсутність регламентації та відсутність посередника, який би зміг за потреби побудувати весь процес, роблять його не завжди до кінця зрозумілим.

Отже, переговори сторін мають місце у системі методів позасудового врегулювання спорів. Не зважаючи на низький відсоток

застосування, цей процес все таки є ефективним у тому випадку, коли потрібно вирішити питання швидко та без участі третіх осіб. Законодавче врегулювання цього питання дозволить підвищити його ефективність та збільшить відсоток застосування.

Список використаних джерел

1. Кармаза О. Медіація та переговори як альтернативні способи вирішення спорів. URL: <http://pgr-journal.kiev.ua/archive/2020/5/3.pdf>
2. Про альтернативне вирішення спорів. URL: <https://ukrmediation.com.ua/ua/korysna-informatsiia/pro-alternatyvne-vyrishennia-sporiv>

Содомора Р.
*суддя Бучацького районного суду
Тернопільської області*

ПОТЕНЦІАЛ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ У ВІТЧИЗНЯНУ ПРАКТИКУ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЙНИМ РИЗИКАМ

Дослідження корупційних ризиків України у поєднанні з аналізом міжнародного досвіду протидії корупції на основі нормативно-правових документів та фахової літератури міжнародних організацій глобального рівня, а також Європейського Союзу передбачає визначення потенціалу, можливостей та напрямів імплементації світового досвіду у вітчизняну парадигму протидії корупційним ризикам та подолання корупції.

В контексті визначення напрямів імплементації у вітчизняну практику світового досвіду протидії корупційним ризикам суттєве значення має всесторонній аналіз напрацювань міжнародного співробітництва у боротьбі з корупцією, визначення і виявлення сильних і слабких сторін. На такій основі стає можливим формування реально проривної програми ефективної боротьби з корупцією і, головне, створення передумов для ліквідації породжувачих, відтворюючих, поширюючих і детермінуючих її умов, тобто корупційних ризиків. Не потребує додаткової аргументації твердження, що витіснити корупцію із середовища її перебування, усунути умови, що її породжують, можна тільки в рамках апробованих світовою практикою проектувань, нормативних умов і технологій.

В порядку імплементації міжнародного досвіду в Україні вважаємо доцільним створення стабільної багаторівневої системи організаційно-правового забезпечення мінімізації корупційних ризиків і протидії корупції. На цій основі вітчизняне антикорупційне законодавство по більшості показників має потенціал вийти на рівень показників успішних в